

DE REFORMATIE

WEEKBLAD TOT ONTWIKKELING VAN
HET GEREFORMEERDE LEVEN

DIE OWE JEUGD VERNIEUWT

ALS EENS ARENDS PSALM 103:3

Onder redactie van Prof. Dr F. J. J. Buijendijk, Dr K. Dijk, Prof. Dr V. Hepp, Drs C. Tazelaar en Dr B. Wielenga

Medewerker (afz.): Dr H. A. van Andel, Solo; J. van Andel, 's Gravenhage; Da R. E. van Arkel, Utrecht; N. Baas, Amsterdam; Dr Henry Beets, Grand Rapids; Dr Joh. C. Breen, Amsterdam; Drs W. E. Engelken, Harderwijk; Prof. Dr F. W. Groenhoude, Amsterdam; Prof. Dr T. Hoekstra, Kampen; Dr G. Keizer, Tiel; Dr B. A. Knoppers, Amsterdam; Dr J. G. Kunst, Arnhem; Dr G. R. Kuiper, Haarlem; Dr H. W. Laman, Assen; Dr C. Lindeboom, Amsterdam; Dr S. O. Los, 's Gravenhage; Dr P. C. Meijer, Rotterdam; Dr J. C. de Moor, Utrecht; Dr J. C. Rullmann, Utrecht; Dr K. Schilder, Delft; Dr W. J. A. Schouten, Kampen; Dr J. Thijns, Meppel; Dr H. Th. Vollenhoven, 's Gravenhage; Dr J. de Vries, Tilburg; Dr J. D. Wielenga, Hoofddorp; Mr J. A. de Wilde, 's Gravenhage.

Adres der Redactie:

Prof. Dr V. HEPP, Van Breestraat 14, Amsterdam.

Drukkers-uitgevers

OOSTERBAAN & LE COINTRE, Goss.
Tel. No. 58 — Postrekening No. 36000.

Abonnement: f1.25 per drie maanden bij vooruitbetaling.
Voor 't Buitenland en Ned. Indië f9 — per jaar.
Advertentieën: 35 ct. per regel.

HET JAAR 1922.

V. (Slot).

Het jaar, dat voorbijging, hooft aan Nietzsche's evangelie, de wil tot macht, een schoone kans. Evenwel ontbrak het de mensheid aan wil. Een rondblik over de staatkundige en economische toestanden leert dat.

Ook hadden verschillende kerken en zgn. vrijreligieuze groepen achteruitgang en verslapping te noemen.

Indien de verschillende groepen, waarin de Gereformeerde gezindte uiteenvalt, hechter band van samenwerking wilden, welk een macht zouden zij ontwikkelen. Welk een macht tegenover het ongeloof van allerlei geding!

Evenwel mag het machtsmoment hier niet domineeren.

De liefde van Christus moet dringen.

Die liefde, die opoffering van eigen wil vordert om uit heiliging van wil te leven, werkt tot nog toe maar al te zwak.

Eenheid van alle Gereformeerden hier te lande blijft het ideaal.

Maar in 1922 was de werkelijkheid van het ideaal ver verwijderd.

De realisering van het ideaal laat zich niet forceeren.

Wel kan men den raad geven: werp alle verschillen overboord en ontmoet elkander op gemeenschappelijke basis.

Maar zulk een raad is al te goedkoop.

De praktijk maakt hem tot zothed.

Daar hebt ge de tegenstelling: belijdeniskerk en volkskerk.

Als men nu besloot om beide prijs te geven, waar dit verschil toch belangrijke groepen van Gereformeerden gescheiden houdt, waar zou men belanden?

Men zou noch belijdeniskerk noch volkskerk krijgen, maar wat zou daarvoor in de plaats komen?

Zulk een monstrum heeft de warmste voorstander van een modus vivendi nog niet kunnen uittekenen.

De verschillen moeten niet overboord worden, maar opgelost naar den eisch van Gods Woord.

Zet men echter wel genoeg wil daarachter?

Veranderen velen het ideaal van de eenheid aller Gereformeerden niet voor eigen bewustzijn in een illusie?

En is dit niet een der kenmerkende punten van onderscheid tusschen ideaal en illusie, dat het eerste den wil wakker schudt en wakker houdt en het laatste den wil verlamt?

Hoe die eenheid tot stand moet komen, valt nog niet in te zien.

Er zou eerst een ingrijpende wijziging in de geestesgesteldheid en levenshouding moeten plaats hebben.

Indien er morgen aan den dag een verenigingsplan werd uitgebroed, zouden we het bij voorbaat betreuen.

Het zou de verschillen onderschatten.

Het zou door voorbarigheid zijn vonnis in zich dragen.

Het zou op onzen steun niet mogen rekenen.

Alleen... het ideaal blijve gehandhaafd.

En dan werkelijk als een heusch ideaal.

Het ideaal dwingt tot zoeken en streven en werken en bidden voor het aangezicht des Heeren.

Immiddels vielen er in 1922 teekenen van toenadering te bespeuren.

De predikanten van de Confessioneele Vereeni-

ging en van den Gereformeerden Bond zochten elkander. In dat opzicht trok men de Rubicon van art. 36 over.

Ook de „Gereformeerde gemeenten“ — onder ons bekend als de oud-Gereformeerden — en de Christelijke Gereformeerde Kerk kwamen elkander naderbij.

Hoewel er, als wij wel onderscheiden, in de Christelijke Gereformeerde Kerk twee stroomingen zijn, eene die zich meer verwant voelt aan de Gereformeerde Kerken, eene andere, die haar sympathieën meer naar den kant der Gereformeerde gemeenten laat uitgaan, zoo blijft toch de laatste de sterkste te zijn.

Pogingen tot toenadering van de zijde der Gereformeerde Kerken werden door de Christelijke Gereformeerde Kerk verijdeld. Haar Synode wees het verzoek van de hand om besprekingen te voeren over de aanvulling der belijdenisschriften en de herziening der liturgie.

Ook het antwoord van Dr H. Janssen op de brochure van Dr J. van der Linden bracht, ondanks de vermaning aan het slot, den afstand eens te meer aan het licht.

Dat vroeg of laat er in de Christelijke Gereformeerde Kerk een strijd in eigen boezem ontbranden zal, is voor ons bijna zeker.

Sympathieën waren ons de voorbereidende maatregelen, door de Synode der Christelijke Gereformeerde Kerk genomen, om het reglement van 1869 aan kant te zetten.

Indien dat opgeruimd werd, zou er in elk geval een scheidspaal minder zijn.

Ook juichten wij het voornemen toe om de opleiding voor a.s. predikanten degelijker te maken.

Alleen wekte de benoeming van een docent aan de Theologische School te Apeldoorn veler verwondering.

Een man met wetenschappelijke antecedenten als Dr G. Wisse werd gepasseerd, een man zonder zulke antecedenten werd het docentenambt waardig gekeurd.

Het is echter beter naar de motieven niet te gissen en zich verre te houden van de kleedkumertjes achter de coulissen.

In onze Gereformeerde Kerken heerschte gelukkig geen doodse stilte.

Grootse dingen vallen niet te vermelden.

Maar zelfs onze tegenstanders geven toe, dat er onder ons hard wordt gewerkt en dat onze innerlijke eenheid dat werk vruchtbaar maakt.

Wel bleef gedachtewisseling niet uit.

Publikaties van gevoels kruisten elkander.

Maar tetswat beteekenende conflicten, waaraan de kerknieuwsbrieven van de liberale pers ons zoo gaarne wil doen gelooven, kwamen niet voor.

Onderscheiden boeken verschenen, waarin de vrucht van de studie werd nedergelgd.

En als ik nu onder de fata nog memorcer, dat in de vacature-Bavinck aan de Vrije Universiteit werd voorzien en dat het aantal vacante kerken met 10 vermeerde, maar dat ook de toevloed van theologische studenten en te Kampen en te Amsterdam groot was, is hiermee wel het voornaamste gezegd.

Onze God gaf ons overvloedige reden om voor den toestand onzer kerken in 1922 Hem ootmoedig te danken.

Ook opende Hij onze oogen meer en meer voor gevaren, die ons kerkelijk leven bedreigen.

Ook dat stemt tot prijzen van Hem.

Maar niet minder tot smeeking om waakzaam te mogen blijven, om geloofs- en dies ook wilsversterking van Hem te mogen ontvangen.

HEPP.

UIT DE SCHRIFT.

„Keert weder“.

Zoo zeide Naomi tot hare twee schoondochters: Gant heen, keert weder, een legelijk tot het huis van hare moeder....

Maar Naomi zeide: Keert weder, mijne dochters.... Keert weder, mijne dochters....

Daarom zeide zij: Zie, uwe zwagerin is wedergekeerd tot haar volk en tot hare goden; keert-gij ook weder, uwe zwagerin na.

Ruth 1:8, 11, 12, 15.

In Naomi's hart leeft en werkt wat er ook omtrent haar verleden en omtrent haar kleingeloof en haar eigenwilligheid in dat verleden mag te zeggen zijn, de vreeze des Heeren.

Waar die waarachtige godsvrucht van binnen leeft en van binnen werkt, doordringt ze het leven, leeft ze ook uit naar buiten en heiligt ze woord en daad, bestaan en gedrag.

Levende godsvrucht moet openbaar worden, moet gezien en gehoord worden. Ze kan nu eenmaal geen schuilevinkje spelen.

Er is iets gegroeid tusschen deze schoonmoeder en haar schoondochters, dat in deze zelfde verhoudingen te vaak in het geleefde leven wordt gemist.

Naomi heeft die wonderlijk hartelijke verstandhouding weten te zoeken, weten te kweken, welke Orpa en Ruth met haar doet meegaan op den weg van Moab naar Kanaän. Ze zocht dat en kweekte dat door niet zichzelf te zoeken, maar het levensgeluk der beide vrouwen, met wie ze door eenzelfde smart was verbonden.

Ze zal ze niet, gelijk onverstandige vroomheid dat zoo licht kan doen, met vele vrome woorden zijn lastig gevallen, maar ze zal haar zielen hebben verkwikt door haar hartelijke gezindheid en godvruchtige levensopenbaring.

Zoo is ze, zonder dat ze dat zelf nog klaar geweten zal hebben, voor Ruth althans, een moeder geworden in den eminenten zin, geestelijke moeder door Gods genade.

Ruth is haar schoondochter. Ze is meer. Ze is ook haar dochter, niet uit haar bloed, maar uit haar geloof geboren.

Gelukkig, wie zoo voor anderen, verwanten of vrienden, bekenden of vreemden, geestelijk ten zegen werden en ze, misschien zonder veel woorden, in een godvruchtig leven vormen voor het Woord en den dienst des Heeren.

Dat zijn de evangelisten van de daad.

Hier is de praktische evangelisatie. Hier is de evangelisatie door den godzaligen wandel, welke den naaste weet te sichten of voor Christus te winnen.

We mogen, ieder voor zich, ons wel vragen, of bij de verheugende opwaking van evangelisatieverlangen deze stille, gezegende evangelisatie van de daad in ons leven wel voldoende leeft en bloeit.

Ze maakt de georganiseerde evangelisatie in Zondagsschool en tractaatverspreiding, bijeenkomsten en toespraken wel niet overbodig. Integendeel.

Maar ze is toch allereerst en blijvend noodig. Indien deze stille evangelisatie zou gaan ontbreken en handel en wandel van wie zich christenen noemen, eer zouden gaan afschrikken dan aanlokken, is onze georganiseerde evangelisatie met lamheid geslagen.

De wereld heeft het evangelie wellicht vaak gehoord, maar wil het nu ook zien.

Zijn wij nu, als Naomi, levende brieven van Christus voor wie Hem niet kennen? Of dreigt het gevaar, dat we nog wel blijven bidden: „Uw koninkrijk kome“ en we ook nog wel ijverig willen werken en mild willen geven voor de komst van dat koninkrijk, terwijl we toch, méér dan we weten of althans willen weten, bezig zijn door onze levenshouding de doorwerking van dat koninkrijk tegen te staan?